

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XII. évfolyam 6. szám

2012. június

Ajándékok, amelyeket ki kell csomagolnunk!

A Szentháromság titkával is így vagyunk. Általában idegenkedünk a hittitkok vizsgálatától, részben Isten misztériuma iránti tiszteletből, részben kényelemből. Egyfajta régi beidegződés él tovább, mondván, hogy készen fogadjuk el, amit Isten önmagáról mond. Ez rendjén van, de könnyen megfeledkezünk a folytatásról, hogy Isten világa nem valamiféle új tartalom, amelyet az emberek úgy kezelhetnek, ahogy akarnak, hanem üdvözítő és kikerülhetetlen találkozás Jézus Krisztussal, akit nem lehet megkerülni. Úgy vagyunk a hitigazságokkal, hogy vasárnaponként hallunk róluk a szentmisében, érezzük valamiféle kisugárzásukat, de nem annyira, hogy mindennapi életünkre, sőt erkölcsünkbe, testi-lelki zsigereinkbe behatoljanak. Ebből adódik, hogy egyazon templomban együtt lehetnek gyökeresen különböző hitvallású emberek. Vasárnap együtt mondják a Hiszekegyet, de hétköznap nem bírnak egymásra nézni. Eluralja őket saját észjárásuk, pártválasztásuk, és még sok minden más, ami nem összeköti, hanem elválasztja őket. Mégsem szabad őket képmutatóknak tartani, hanem az a feladatunk, hogy formáljuk őket. Például azzal a kérdéssel, hogy Jézus itt és itt, ebben a helyzetben mit tenne.

A Szentháromság titkát – éppen úgy, mint a többi hittitkot – ki kell csomagolnunk, hogy áthassa mindennapjainkat. Isten, amikor önmagáról beszél, nem blokkolja le józan eszünket, hanem megtoldja azt, és a világ darabokban való látásától az egységes látás felé mozdít. Mint minden hittitkot, ezt is hasonlatokkal tudjuk megközelíteni. Ha hisszük, hogy Isten teremtette a világot, akkor abban mindhárom személy benne van. És ha körbenézünk a világban, lépten-nyomon különböző hármasságokat fedezünk fel. Fizikai és szellemi dolgokban egyaránt. Egy folyónál az eredet, a folyó és a torkolat. Egy gondolatnál a gondolat megszületése, végbevitel és befejezése. Az idő titkában a múlt, a jelen és a jövő. Talán legismertebb hasonlat a család: apa, anya, gyermek. Egy fa esetében a gyökér, a törzs és a lombzat. Sorolhatnánk tovább. Mindegyiknek jellemzője, hogy

egyszerre egy, de mégis három. Egyfajta szempontból egy, másfajta szempontból pedig három.

Isten egy valami, de három valaki. Egyetlen istenség, de három személy, Atya, Fiú és Szentlélek. Az Istenhez közeledő ember a Szentháromság titkát úgy éli át, hogy különbségeit nem feladva egyetért a másikkal. S minél fontosabb kérdésekről van szó, annál jobban. A részletkérdésekben nem kell egyetérteni, ott a helye az egyéni ízlésnek és tehetségnek.

Az Istentől távolodó ember fordítva működik. Azt, hogy „működik”, szinte szó szerint vehetjük, mert Istentől távolodva elveszítjük életünket, és sokféle külső erő játékszerévé válunk. Az Istentől távolodó (öntörvényű, önmegváltó) ember egy valaki marad, de egyre több valami szeretne lenni, végső soron mindennek birtoklója.

Az isteni személyek azáltal mindenhatóak, hogy semmit se birtokolnak, hanem önmagukat adják. Az emberi személyeket megfertőzi a birtoklásvágy. Valójában semmi másnak nem kellene lennünk, egyes egyedül szentnek vagy Isten barátjának, és akkor ki fog tisztulni, hogy alacsonyabb szinten mit vállaljunk be.

Ha istenítjük magunkat, akkor biztos, hogy személytelenné válunk. Isten nem isteníti magát, ez teljesen ellentmondana önjándékozó szeretetének. Az ember viszont csak akkor lesz ember, ha nem önmagát, hanem Istent akarja megvalósítani életében.

Forrás: Sánta János atya - Magyar Kurír 2009. június 7.

Égből alászállott kenyér

Jézus égből alászállott kenyérnek mondja magát. Ha kiragadjuk e mondatot a kinyilatkoztatás összefüggéséből, mindenki ujjonghatna, hiszen nem kell megtérés, készen kapjuk a kenyeret, nem kell érte fáradni, ráadásul egyenesen az égből száll alá. Nem véletlen, hogy a csodás kenyérszaporítás után Jézust erőszakkal királlyá akarják tenni. Az embert mindig is kísértette, hogy fáradtság nélkül üdvözüljön. És az is biztos, hogy az az „ötezer” férfi igen vegyes erkölcsi szinten állhatott. De ott Jézus nem válogatott, hogy „te ehetsz, mert jó vagy”, „te viszont nem, mert sok rosszat tettél”. Isten felkelti napját jókra és gonoszokra.

Az Oltáriszentség esetében többről van szó. Vehetik a bűnösök is, de előtte gyónni kell. Sőt, igazából véve, mindenkinek gyónni kell, hogy vehesse és ehesse. Önmagunkra vonjuk az ítéletet, ha nem így teszünk. Ez nem látszik azonnal, hiszen pl. hány esetben halljuk templomba nem járóktól, hogy azért marad távol, mert ez vagy az is

jár, és még áldozik is, pedig az élete nem mintaszerű. Ez nagy figyelmeztetés! Tehát a nem hívők is tudják, hogy milyennek kellene lenni a hívők életének. Persze ezzel önmaguk fölött is kritikát gyakorolnak. Mert azt is tudják, hogy kellene járni. De kibúvót mindig lehet találni.

Az Oltáriszentség igen különös táplálék. Valóban a velünk élő Jézus, mert itt és most is igaz, hogy senki nem lehet közömbös iránta. Szentekké nevel. Annak idején is így volt. Akik Jézussal éltek, biztos, hogy formálódtak a belőle sugárzó tiszta szentség által.

A régebbi időkben csak ritkán volt szabad áldozni. A 20. század elején X. Piusz pápa szorgalmazta a rendszeresebb szentáldozást, s ezzel egy szerencsés szemléletváltást indított el. Még mindig őrzi néhány énekünk szövege a „rettegett” szentség gondolatát. Eszerint az Oltáriszentség olyan távoli szentség, hogy mi soha nem nőhetünk fel ahhoz az életminőséghez, amit Jézus hirdetett. Ez önmagában igaz, mert önerőből nyilván nem. De ha csak ezt hangsúlyozzuk, nagyon bele tudunk kényelmesedni bűnöktől iszapos világunkba. Tehát jó, hogy minden szentmisén járulhatunk szentáldozáshoz. A szentmise természetfeletti lakoma, és milyen ünneprontás lenne pl. egy menyegzői lakomán, ha elmennénk, de nem nyúlnánk az ételhez. Ugyanez a helyzet a szentmisén. Emlékeztessük a ránk bízott híveket, hogy hiányozzon nekik a szentáldozás, ha valami ok miatt nem járulhatnak áldozáshoz, és húsvétól karácsonyig túl hosszú az a 8-9 hónap két szentgyónás között.

A szentáldozás gyakorlata sokféle görcsös kényszerhelyzetet szült már az egyháztörténelem folyamán, de éppen úgy lehetett mindig túllépni ezeken, mert ez az örök élet kenyere. Ez a kenyér mindig friss, soha nem romlik meg, és ha szennyes lélekkel vesszük magunkhoz, akkor előbb-utóbb lelkiismeret-furdalást érzünk.

Az Oltáriszentség támasszon bennünk lelki igényt, hogy az áldozás nyomán már ne vegyünk észre, és ne engedjünk magunkba mindent, amivel a világ kecsegtet. Jó, hogy évente legalább egyszer kivisszük a szentséget az utcára. Szenteljük meg az utcát, hogy az utcai állapotok ne szorongassanak annyira! *Forrás: Magyar Kurír 2009. 06. 08.*

EZ TÖRTÉNIK A MISÉN

Sorozatunkban a szentmise liturgiájának egyes elemeihez fűzünk kommentárokat, azzal az igénnyel, hogy ezek a mozzanatok valóban segítsenek minket a közös ünneplésben való részvételben.

A szentáldozás elsődleges helye a szentmisében van, mindazok számára, akik azon teljesen jelen vannak és bűnbánatban megtisztították szívüket, megfelelően előkészültek rá. Kevésbé ismert a lelki áldozás, mint vallásos gyakorlat, amelyben az Oltáriszentséget imádó személy vágyat ébreszt magában a szentségi kegyelemre, noha azt valóságban nem veheti magához. – sok elvált, újraraházasodott testvérünk számára, akinek nincs lehetősége szentáldozáshoz járulni ez jelenti az egyetlen eucharisztikus támaszt.

A szentáldozás a XII. század óta általában egy szín alatt történik állva vagy térdelve. Az áldozás pillanatában a fölmutatott színek előtt hitvallást kér az egyház, amely a hívek „Ámen” válaszában fejeződik ki. Ezzel az egy szóval kimondjuk, hogy egyetértünk, elfogadjuk, hogy mi is Krisztus testévé (és vérévé) váljunk.

Lehetőség van a kézbe áldozásra, úgy, hogy a bal tenyerünk felül, jobb tenyerünk alul, „trónust” képezve fogadja az Oltáriszentséget, majd az alul lévő kezünkkel vesszük magunkhoz, még az oltár előtt. Ez a liturgikus gyakorlat Szent Ambrusra vezethető vissza. Az Oltáriszentséget nem vihetjük magunkkal sem a padokba, sem a templomon kívülre.

Két szín alatt is lehet áldozni meghatározott alkalmakkal vagy élethelyzetben, lelkipásztori szempontoknak megfelelően. Mi Pünkösöd vasárnap részesülhettünk így az Oltáriszentségben, legközelebb pedig Úrnapján lesz két szín alatti áldoztatás.

Az áldozáskor a közösség körmenetet alkotva, énekelve megy előre, az oltárhoz a paphoz, hogy egyenként elfogadja tőle az Úr testét (ésvérét). A szentáldozáskor nem pusztán esetlegesen kerül egymás mellé a sok hívő, hanem mindnyájan egy testet alkotnak, és mint egy test egyesülnek a test fejével, Krisztussal és járja át őket a Lélek.

Ezeket a felemelő pillanatokat tudjuk „elrontani”, ha nem vagyunk kellő figyelemmel egymásra az áldozáshoz való kivonuláskor, majd amikor visszatérünk a helyünkre. Odafele menet a Jézussal való találkozás vágya van bennünk, visszafelé pedig a hála, hogy ez megtörtént. Az oltárhoz középen, két sorban vonuljunk ki, visszafelé pedig két oldalt a padok mellett térjünk vissza a helyünkre. Az áldozás

után ne vágjunk keresztbe az épp áldozásra készülő testvérünk vagy az áldoztató előtt, megzavarva őket a Krisztussal való találkozás pillanatában.

Nem okozunk tumultust a kivonuláskor, ha padsoronként, egymás után vonulunk ki és a padosok másik felén térünk vissza. Ha valakinek nehézséget okoz a szentáldozáshoz való kivonulás, még a szentmise előtt jelezheti a miséző papnak, hogy a helyén szeretne áldozni.

Ezekkel az apró figyelmességekkel mindenki számára lehetővé tudjuk tenni, hogy a lehető legteljesebb módon átélhesse a Krisztussal való találkozás örömet.

Források: Pákozdi István: A Bárány menyegzője 73-76.o.; Jeremy Driscoll: Ez történik a misén 124-127.o.

Tanulságos történetek 6.

Balázs atya gyűjteményéből

Fogadó az Öt Haranghoz

Volt egyszer egy fogadó, melyet Ezüst Csillagnak hívtak. A tulajdonos minden tőle telhetőt elkövetett, hogy minél több vendéget csábítván nyereségessé tegye vállalkozását: a szállás kényelmes volt, a kiszolgálás szívélyes, és az árak elfogadhatók, de mindhiába. Kétségbeesésében elhatározta, hogy kikéri egy bölcs tanácsát. Miután a bölcs végighallgatta bánatos történetét, azt javasolta, hogy változtassa meg a fogadó nevét.

– Az lehetetlen – mondta a fogadós. – Nemzedékek óta Ezüst Csillag a neve, mindig is így ismerték az egész vidéken.

– Nem – állította a bölcs határozottan –, mostantól fogva Öt Harangnak fogod hívni, a bejárat fölé pedig felakasztasz hat harangot.

– Hat harangot? Ez aztán az abszurdum! Ugyan már, minek tenném?

– Csak próbáld ki, és meglátod – mosolygott a bölcs.

Nos, a fogadós megpróbálta. És a következőket tapasztalta. Aki csak elment a fogadója mellett, mind betért, hogy felhívja a figyelmét a hibára, amiről azt gondolta, hogy előtte még senki más nem vette észre. Bent azután kellemesen érintette őket a szívélyes kiszolgálás, és ottmaradtak egy kis felüdülésre, megadván ezzel a fogadósnak azt az anyagi sikert, amit korábban mindhiába keresett.

Kevés dolog van, amiben nagyobb örömeinket leljük, mint a mások hibáinak kijavításában...

Nyári hittantábor

Ezen a nyáron az 1-7. osztályos korúak részére tartandó, immár hagyományos hittanos táborunk a Váchoz közeli **Kosd** községben lesz **július 17-20.** között.

Jelentkezni legkésőbb július 1-jéig Illésfalvi Péternél lehet. A részvételi szándékot e-mailben (illesfalvi.peter@gmail.com), telefonon (+36-30-940-6702) vagy a sekrestyében e célra kihelyezett füzetben, a szülő aláírásával lehet jelezni. Az elérhetőségek a hirdetőtáblán megtalálhatók.

Szeretettel várjuk mindazok segítségét, akik hozzá tudnának járulni táborunk eredményességéhez akár élelmiszerekkel vagy használati tárgyakkal, akár anyagilag. A természetbeni adományokat a szervező Császár és Illésfalvi családok részére kérjük eljuttatni, az anyagi hozzájárulást pedig Zsolt atyának. Köszönjük!

Június 17-én 9.30-kor tartjuk az idei tanévzáró hálaadó szentmisét, mely megfelelő idő esetén szabadtéri mise lesz a plébániakertben. A mise után Happy End Band zenekar vidám zenés, játékos gyermekműsora várja a családokat. A programról további részleteket a templomi hirdetésekben közlünk. Mindenkit szeretettel várunk!

Május 12-én volt Pécsi Rita előadássorozatának utolsó napja. A négy nap összes előadásának tematikája és az előadások hanganyaga is elérhető a családos közösség honlapján (www.udvozlegy.hu).

Tájékoztatjuk a testvéreket, hogy Beer Miklós püspök úr rendelkezése alapján az egyházi hozzájárulás mértéke az éves nettó jövedelem 1 százaléka, amely több részletben is befizethető. A befizetésre egész évben van lehetőség Necz Pálnénál a szentmisék végén, illetve telefonon egyeztetve egyéb időpontban is. (telefon: +36-30-4804956) Lehetőség van banki átutalással is rendezni az alábbi számlaszámon: Veresegeház és Vidéke Takarékszövetkezet: **6600011-11058117**
Adományait előre is köszönjük!

ESEMÉNYNAPTÁR

- Június 3. 15.00** OST közösség tagjainak fogadalomtétele
- Június 15. 18 óra** Erdőkertes, Jézus Szíve búcsú. A misét Farkas Gergely újmisécs verbita atya tartja
- Június 17. 9.30** tanévzáró gyermekmise (jó idő esetén szabadtéren) utána vidám tanévbúcsúztató a plébánia kertjében
- Június 23. 10 óra** papszentelés Vácon a Székesegyházban
- Június 29-30.** Egyházmegyei Találkozó Pilinyben
- Július 17-20.** Hittantábor az általános iskolásoknak Kosdon

Imádkozzunk az május hónapban keresztelt gyermekekért!

Péter Boldizsár
Debrei Nándor
Piller Petra
Vizi Gábor

Úr Jézus, te formáld, te alakítsd őket, hogy hiteles, tanúságtevő keresztény emberekké váljanak! Segítsd szüleiket és keresztszüleiket a példaadásban!

Amen!

A VIII. Egyházmegyei Találkozót ebben az évben a Nógrád megyei Piliny községben rendezik meg június 29-30-án. A találkozó programjáról részleteket és a jelentkezési lapot a Váci Egyházmegye honlapján találhatjuk (www.vaciegyhazmegye.hu)

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és szerdán a Szt. Pio
 Otthonban..... ..10.00
 Kedden és pénteken.. ..18.30
 Csütörtökön ugyanebben az időben
igeliturgiát tartunk áldoztatással
 Szombat.....08.00
 Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00
 Gyónási lehetőség minden mise előtti
 15 percben, illetve előre megbeszélt
 időpontban a plébánián is van
 gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
 hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
 Vasárnap..... 08.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és csütörtökön 19 órától;
 Reggeli szentségimádás hétfőtől
 csütörtökig 6.00; pénteken 5.00
 órától, hétfvégén 6.30-7.30-ig
 (zsolozsma 6.30-tól)

KÖZÖSSÉGEINK

Óvodás közösség: péntek 17.00
Alsós közösség: péntek 17.00
Felsős közösség: péntek 17.00
„Kis ifi” közösség: péntek 19.30
Ifjúsági közösség: péntek 19.30
Családok közösség: minden hónap
 első szombat 17.30
Életige kör: minden hónap 2. péntek 19
 óra, Erdőkertes (**változás!**)
Felnőtt közösség: minden szerda 19.00
Kalász közösség: minden hónap
 második vasárnap délután
Szent Antal imaközösség: minden
 hónap 13-án 17.30
Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00
Kórus: minden szerda 19 óra
Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30
Karitás: minden hónap második szerda
 19.15
Útkeresők: minden kedd 19.15
Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán 19 óra
Rózsafüzér társulatok: minden hónap
 első vasárnapja
Missziós Imaközösség: minden hónap
 első vasárnap 16.00
Baba-mama minden szerda 10-12-ig
Szereteláng kéthetente szombaton 9.00
Cursillo csoport: minden hónap 1.
 csütörtök 18 óra (könyvtár)

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztelőre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal**
 szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
 Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es
 telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **február 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
 úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es
 telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-15 óráig.

A szentmise szándékok elolvashatók a faliújságon és a sekrestyében!

Kiadja a Veregyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Dóra, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresgyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresgyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.